

Byla T-35/01

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd

prieš

Europos Sąjungos Tarybą

„Dempingas — Galutinių antidempingo muitų įvedimas — Elektroninės svarstyklės, kurių kilmės šalis Kinija — Rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas — Žalos nustatymas — Priežastinis ryšys — Teisė į gynybą“

2004 m. spalio 28 d. Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji išplėstinė kolegija)
sprendimas II - 3671

Sprendimo santrauka

1. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Ypatingas įmonių, eksportuojančių ne iš rinkos ekonomikos šalies, traktavimas — Sąlygos — Institucijų diskrecija — Teisminė kontrolė — Ribos*
(Tarybos reglamentas Nr. 384/96)
2. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Dempingo skirtumas — Normalioji vertė — Importas iš ne rinkos ekonomikos šalių, nurodytų Reglamento*

Nr. 384/96 2 straipsnio 7 dalies b punkte — Su rinkos ekonomikos šalimis susijusių taisyklių taikymas — Taikymas tik gamintojams, tenkinantiems Reglamento Nr. 384/96 2 straipsnio 7 dalies c punkte nustatytas kumuliacines sąlygas — Gamintojams tenkanti įrodinėjimo pareiga

(Tarybos reglamento Nr. 384/96 2 straipsnio 7 dalis ir Reglamentas Nr. 905/98)

3. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Žala — Žalos rodiklių vertinimas atliekant atskiro nagrinėjamo produkto rinkos segmento analizę — Sąlygos*
(Tarybos reglamento Nr. 384/96 3 straipsnis)

4. *Bendrijos teisė — Aiškinimas — Metodai — Aiškinimas atsižvelgiant į Bendrijos sudarytus tarptautinius susitarimus — Reglamento Nr. 384/96 aiškinimas atsižvelgiant į 1994 m. GATT antidempingo kodeksą*
(Susitarimas dėl 1994 m. bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo, „1994 m. antidempingo kodeksas“; Tarybos reglamentas Nr. 384/96)

5. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Žala — „Importo dempingo kaina“ sąvoka — Atsižvelgimas į visą importą iš šalies, kurioje buvo nustatyta, jog taikomas dempingas — Ribos*
(Tarybos reglamentas Nr. 384/96 3 straipsnis)

6. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Žala — Skirtumas tarp pirminių duomenų ir duomenų, kuriais remiantis galutinai nustatyta žala — Priimtinumai*
(Tarybos reglamentas Nr. 384/96)

7. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Žala — Importas — Pareiga palyginti dempingo kaina importuotų produktų dempingo skirtumo ir kainų numušimo dydžius — Nebuvimas*
(Tarybos reglamento Nr. 384/96 3 straipsnis)

8. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Bendrijos pramonės sąvoka — Apimtis*
(Tarybos reglamento Nr. 384/96 4 straipsnio 1 dalis)
9. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Žala — Laikotarpis, į kurį reikia atsižvelgti — Institucijų diskrecija*
(Tarybos reglamentas Nr. 384/96)
10. *Bendrijos teisė — Principai — Teisė į gynybą — Užtikrinimas vykstant administracinėms procedūroms — Antidempingas — Institucijų pareiga informuoti atitinkamas įmones — Apimtis — Pranešimo būdas — Dešimties dienų termino nesilaikymas — Poveikis — Sąlygos*
(Tarybos reglamento Nr. 384/96 20 straipsnis)
11. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Procedūros eiga — Ilgesnis nei vienerių metų laikotarpis — Priimtinumas — Sąlyga — Imperatyvaus penkiolikos mėnesių termino laikymasis*
(Tarybos reglamento Nr. 384/96 6 straipsnio 9 dalis)

1. Prekybos apsaugos priemonių srityje Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias joms reikia išnagrinėti, sudėtingumo.

rijos institucijos privalo įvertinti, kad nustatytų, ar eksportuotojas veikia rinkos sąlygomis, valstybei per daug nesikišant ir atsižvelgiant į tai, ar jam gali būti suteikiamas rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas.

Iš to matyti, kad Bendrijos teismo vykdoma institucijų vertinimo kontrolė turėtų apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūrinių taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdi klaida vertinant šias aplinkybes, ir ar nebuvo piktnaudžiavimo įgaliojimais. Tas pats taikoma ir teisinio bei politinio pobūdžio faktinei padėčiai atitinkamoje šalyje, kurią Bend-

(žr. 48–49 punktus)

2. Iš pagrindinio antidempingo reglamento Nr. 384/96 2 straipsnio 7 dalies bei jį iš dalies keičiančio Reglamento Nr. 905/98

preambulės matyti, pirma, kad Bendrijos institucijos importo iš Kinijos atveju turi išnagrinėti kiekvieną atvejį atskirai, nes Kinija dar negali būti laikoma rinkos ekonomikos šalimi. Produkto, kurio kilmės šalis yra Kinija, normalioji vertė gali būti apskaičiuojama pagal rinkos ekonomikos valstybėms taikomas taisykles tik tuo atveju, jei nustatoma, kad atitinkamam gamintojui ar gamintojams taikomos rinkos sąlygos.

įtvirtinti reikalavimai yra kumuliaciniai, todėl atitinkamas gamintojas turi tenkinti juos visus, kad galėtų naudotis statusu, suteikiamu rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančioms įmonėms.

(žr. 52–54 punktus)

Antra, iš šios nuostatos išplaukia, kad įrodinėjimo pareiga tenka eksportuojančiam gamintojui, kuris siekia pasinaudoti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančioms įmonėms taikomu statusu. Todėl Bendrijos institucijos neturi įrodyti, kad eksportuojantis gamintojas neatitinka šiam statusui keliamų reikalavimų. Tačiau Bendrijos institucijos turi vertinti, ar eksportuojančio gamintojo pateiktų įrodymų pakanka, kad būtų įvykdyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte įtvirtinti reikalavimai, o Bendrijos teismas tikrina, ar atliekant šį vertinimą nebuvo padaryta akivaizdi klaida.

3. Kalbant apie žalos nustatymą, kuris vykdomas pagal pagrindinio antidempingo reglamento Nr. 384/96 3 straipsnį, iš šio straipsnio 8 dalies nematyti, jog negalima atlikti atskiros nagrinėjamo produkto segmento vertinimo ir jog turi būti taikomas vidurkio apskaičiavimo metodas. Todėl Bendrijos institucijos gali atlikti atskiros nagrinėjamo produkto rinkos segmento analizę, kad nustatytų įvairius žalos rodiklius, ypač jei taikant kitą metodą gauti rezultatai dėl tam tikrų priežasčių yra iškreipti, tačiau su sąlyga, kad deramai atsižvelgiama į tiriamus produktus kaip į visumą.

Galiausiai iš to išplaukia, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte

Šiuo požiūriu pagal gerai statistikams žinomą reiškinių, kai produktas apima įvairias kategorijas, bendras kainų keitimosi apskaičiavimas (pagrįstas pardavimo kiekiais ir verte) yra iškraipytas, jei

kategorijų kainos ir pasikeitę kiekiai gerokai skiriasi. Tokiu atveju leidžiama, kad Komisija apskaičiuotų, kaip keitėsi kiekvienos produkto kategorijos kaina.

importą. Tačiau žalos nustatymo tikslais eksportuojančių gamintojų, kurių atžvilgiu buvo nustatytas nulinis ar *de minimis* dempingo skirtumas, importas negali būti laikomas „importu dempingo kaina“.

(žr. 127, 196 punktus)

4. Bendrijos aktai turi būti aiškinami kuo labiau atsižvelgiant į tarptautinę teisę, ypač kai tokiais aktais siekiama tiksliai įgyvendinti Bendrijos sudarytą tarptautinę susitarimą, kaip yra pagrindinio antidempingo Reglamento Nr. 384/96, priimto siekiant įgyvendinti tarptautinius įsipareigojimus pagal 1994 m. antidempingo kodeksą, atveju.

Šio straipsnio 4 dalis turi būti aiškinama kaip leidžianti atsižvelgti į importą iš tiriamos šalies, tik jeigu jį vykdo eksportuojantis gamintojas, pripažintas taikančiu dempingą. Todėl į importą iš šalies, kuriai nustatytas dempingo skirtumo dydis buvo didesnis nei *de minimis*, galima atsižvelgti tik tuo atveju, jei šioje šalyje nėra jokio eksportuojančio gamintojo, kuriam nustatytas nulinis arba *de minimis* dempingo skirtumas.

(žr. 138 punktą)

5. Pagrindinio reglamento Nr. 384/96 3 straipsnyje nurodyta „importo dempingo kaina“ sąvoka apima visus sandorius dempingo kaina. Kadangi visų atskirų sandorių išanalizuoti neįmanoma, norint nustatyti žalą reikia atsižvelgti į bet kurio eksportuojančio gamintojo, pripažinto taikančiu dempingą,

Iš to matyti, atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 3 straipsnio dalyką ir tikslą, kad „importo dempingo kaina“ sąvoka neapima eksportuojančio gamintojo, ku-

ris netaiko dempingo, importo, net jei šis eksportuotojas yra įsisteigęs šalyje, kuriai nustatytas didesnis nei *de minimis* dempingo skirtumas.

(žr. 158–162 punktus)

7. Pagrindinis antidempingo reglamentas Nr. 384/96 neįpareigoja nustatant Bendrijos pramonei padarytą žalą produktų dempingo kaina dempingo skirtumo dydžius palyginti su kainų numušimo dydžiais panašių Bendrijos produktų atžvilgiu ir dėl šio palyginimo pateikti išvadą, jei pasirodo, kad dempingo skirtumo dydis yra mažesnis už kainų numušimo dydį, o Bendrijos pramonės patirta žala atsirado ne dėl dempingo, bet dėl kitų veiksmų, kaip antai natūralūs sąnaudų privalumai, kuriuos turi kaltinami eksportuotojai.

6. Dėl galimo pirminių duomenų ir duomenų, kuriais remiantis galiausiai nustatyta dėl dempingo kilusi žala, skirtumo reikia konstatuoti, kad antidempingo tyrimas faktiškai yra tęstinis procesas, per kurį daugelis išvadų yra nuolat pakeičiamos. Todėl įmanoma, kad galutinės Bendrijos institucijų išvados skiriasi nuo tam tikru tyrimo momentu pateiktų išvadų. Be to, laikini duomenys iš esmės gali būti pakeisti tyrimo laikotarpiu. Dėl to įmonė neturi pagrindo teigti, kad pirminių ir galutinių duomenų dėl žalos nesutapimas kaip nors parodo ginčijamų duomenų objektyvumo ir patikimumo trūkumą. Galiausiai svarbu pažymėti, jog žala turi būti nustatoma atsižvelgiant į momentą, kai buvo priimtas atitinkamas aktas, nustatantis apsaugos priemonės.

(žr. 182 punktą)

(žr. 219 punktą)

8. Pagal pagrindinio antidempingo reglamento Nr. 384/96 4 straipsnio 1 dalį „Bendrijos pramonės“ sąvoka apima panašius produktus gaminančių Bendrijos gamintojų visumą arba tuos iš jų, kurių bendra tokių produktų produkcija sudaro didžiąją dalį Bendrijos produkcijos. Taigi ši sąvoka apima ne vien tyrime dalyvavusius Bendrijos gamintojus.

(žr. 257 punktą)

9. Apibrėždamos laikotarpį, į kurį reikia atsižvelgti antidempingo procedūrose nustatant žalą, Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją.

dempingo muitus įvedančio reglamento neteisėtumą tik tuo atveju, jei dėl šio nepakankamumo su administracine procedūra susijusios įmonės negalėjo veiksmingai apginti savo interesų.

(žr. 277 punktą)

10. Teisės į gynybą užtikrinimas yra pagrindinis Bendrijos teisės principas. Pagal šį principą, kurio reikalavimai suformuluoti pagrindinio antidempingo reglamento Nr. 384/96 20 straipsnyje, įmonėms, susijusioms su tyrimo procedūra, per kurią priimamas reglamentas dėl antidempingo, per administracinę procedūrą turi būti suteikta galimybė realiai pareikšti savo nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir svarbos bei dėl Komisijos pateiktų įrodymų, kuriais siekiama įrodyti dempingo egzistavimą ir jo sukeltą žalą Bendrijos pramonei.

Be to, tam tikrų faktorių informaciniame dokumente nenurodymas nepažeidžia įmonių teisės į gynybą, jei įrodoma, kad su šiuo įrodymu jos susipažino kitu metu iki to laiko, kol dar galėjo realiai pareikšti savo nuomonę šiuo klausimu prieš Komisijai priimant savo pasiūlymą dėl ginčijamo reglamento priėmimo.

Galutinės informacijos, susijusios su pagrindiniais faktais ir argumentais, kurios pagrindu Komisija ketina priimti pagrindinio reglamento 20 straipsnio 4 dalyje nurodytas galutines priemones, nepakankamumas lemia galutinius anti-

Galiausiai, nors šios įmonės privalo turėti minimalų dešimties dienų terminą galimoms pastaboms dėl joms pateiktame informaciniame dokumente trūkstamos informacijos ir šis terminas buvo pažeistas, ginčijamas reglamentas dėl šios aplinkybės savaime negali būti panaikintas. Reikia dar įrodyti, ar aplinkybė, kad Bendrijos institucijos nesutei-

kė įmonėms pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalyje nustatyto termino galimoms pastaboms dėl pirmiau nurodytos papildomos informacijos pateikti, konkrečiai paveikė jų teisę į gynybą vykstant aptariamai procedūrai.

(žr. 287–290, 292, 330–331 punktus)

orientacinį vienerių metų terminą ir penkiolikos mėnesių imperatyvų terminą. Iš šių dviejų terminų matyti, kad jei Bendrijos institucijos nebaigė tyrimo per orientacinį vienerių metų terminą, jos gali, laikydamosi pagrindinio reglamento procedūros taisyklių, tyrimą baigti per imperatyvų penkiolikos mėnesių terminą, ir todėl nereikia nagrinėti, ar ilgesnė nei orientacinio termino, bet trumpesnė nei imperatyvus terminas trukmė yra pagrįsta atsižvelgiant į bylos aplinkybes.

11. Pagrindinio antidempingo reglamento Nr. 384/96 6 straipsnio 9 dalis nustato

(žr. 348 punktą)